

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžf/77/2016
Identifikačné číslo spisu: 1011200732
Dátum vydania rozhodnutia: 31.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1011200732.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: JUDr. Mária Věterníková, správca konkurznej podstaty úpadcu A.M.AXON, spol. s.r.o. v konkurze, Kopčianska 16, Bratislava, IČO: 31 327 184, so sídlom Bazová 8, 821 08 Bratislava, zastúpený: JUDr. Peter Arendacký, Čapkova 2, 811 04 Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo financií Slovenskej republiky, Štefanovičova 5, 817 82 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. MF/009762/2011-62 zo dňa 26.02.2011, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/73/2011-224 zo dňa 27.10.2015 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/73/2011-224 zo dňa 27. októbra 2015 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Rozsudkom zo dňa 27.10.2015 (vydaným v konaní po predchádzajúcom zrušení rozsudku vo veci dňa 28.5.2015) krajský súd v Bratislave (ďalej aj len „krajský súd“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca postupom podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (OSP) domáhal preskúmania napadnutého druhostupňového rozhodnutia žalovaného, ktorým bol zamietnutý rozklad žalobcu a bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie č. k. MF/025268/2010-622 zo dňa 12.11.2010. Prvostupňovým rozhodnutím bol podľa § 36 ods. 2 písm. c) zák. č. 171/2005 Z.z. o hazardných hrách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v príslušnom znení (ďalej iba zák. č. 171/2005 Z.z. alebo ZoHH), udelený predchádzajúci písomný súhlas na zrušenie vinkulácie - dočasné uvoľnenie finančnej zábezpeky z účtu č. 2284-42619901/8120 vedenom v Privatbanke, a.s. a súčasný prevod finančných prostriedkov na účet príslušného daňového úradu z dôvodu porušenia povinnosti žalobcu ako prevádzkovateľa videohier v zmysle ust. § 37 ods. 1 písm. l) zák. č. 171/2005 Z.z., odvádzať paušálne odvody za každý terminál na celý kalendárny rok.

V odôvodnení rozsudku krajský súd zdôraznil, že žalobca podal dňa 19.08.2010 žiadosť o uvoľnenie a vrátenie finančnej zábezpeky s uznaním povinnosti splatiť odvody do štátneho rozpočtu a rozpočtu obcí

len za obdobie január až apríl 2010. Žalovaný následne zisťoval u správcu dane, či žalobca má vysporiadané odvody do štátneho rozpočtu a rozpočtu obcí. Správca dane dňa 13.10.2010 oznámil žalovanému výšku nedoplatkov žalobcu ku dňu 30.09.2010. Žalobca mal v čase podania žiadosti o uvoľnenie finančnej zábezpeky platnú individuálnu licenciu na prevádzkovanie videohier, preto bol žalovaný oprávnený podľa § 36 ods. 2 písm. c/ zák. č. 171/2005 Z.z. uvoľniť finančnú zábezpeku žalobcovi a rozhodnúť o použití finančnej zábezpeky s tým, ako použije finančnú zábezpeku a na ktoré záväzky bude použitá. Doklad o nevysporiadaných záväzkoch zaslal správca dane žalovanému podľa § 36 ods. 1 zák. č. 171/2005 Z.z. dňa 13.10.2010. Je nesporné, že pre žalovaného sú záväzné informácie správcu dane ktorý v zmysle zák. č. 171/2005 Z.z. predkladá doklad o nevysporiadaných záväzkoch žalobcu a žalovaný rozhoduje o zrušení finančnej zábezpeky a meritórne rozhoduje o použití finančnej zábezpeky.

K námietkam žalobcu týkajúcim sa priebehu a výsledkov dozoru vykonávaného Daňovým úradom Bratislava V. uviedol, že v konaní o preskúmaní zákonnosti rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu a žalovaného o zrušení vinkulácie, mu neprináleží v tomto konaní preskúmať a zohľadniť postup Daňového úradu Bratislava V po tom, čo mu žalobca dňa 14.04.2010 oznámil pozastavenie systému videohier KAJOT GLT. Postup orgánu dozoru, žalovaného a žalobcu je upravený v druhej časti druhej hlavy zák. č. 171/2005 Z.z., ktorý je samostatným konaním.

Poznamenal, že „žalobca konal na základe svojho rozhodnutia a pozastavil prevádzkovanie systému videohier KAJOT GLT na základe konzultácie s TSÚ bol konštatovaný nesúlad medzi vydaným osvedčením a reálnym stavom systému videohier bez toho, aby bol riadne preukázaný nesúlad vo verziách programov softvéru tohto systému“. Ako vyplýva z administratívneho spisu, TSÚ v stanovisku zo dňa 28.04.2010 konštatuje zhodnosť používaných a overených softvérov v systéme videohier KAJOT GLT ďalej je uvedené, že číselné označenie verzií softvérov zostali totožné ako pri verziách, na ktorých bolo vykonané odborné posúdenie a typová skúška, rozdiel je v doplnkovom označení nečíselnými znakmi. Z vyjadrenia TSÚ zo dňa 10.05.2010 a jeho odborného posúdenia vyplýva, že verzia softvéru označené navyše bodkou a mriežkou boli totožné s verziami v systéme videohier KAJOT GTL.

Rozhodnutie žalovaného považoval za vydané na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu, pretože žalovaný komunikoval s príslušným správcou dane, ktorý listami zo dňa 16.10.2010 a 12.11.2010 mu oznámil, že žalobca nemal vysporiadané odvody voči štátnemu rozpočtu a rozpočtu obcí. Vzhľadom k nevysporiadaným odvodom a skutočnosť, že v čase podania žiadosti o uvoľnenie finančnej zábezpeky mal žalobca platnú individuálnu licenciu na prevádzkovanie videohier, žalovaný bol oprávnený uvoľniť finančnú zábezpeku na žiadosť prevádzkovateľa podľa § 36 ods. 2 písm. c/ zák. č. 171/2005 Z.z., resp. na žiadosť daňového úradu podľa § 36 ods. 2 písm. f/ zák. č. 171/2005 Z.z. a súčasný prevod na účet správcu dane. Pripomenul, že na výkon dozoru podľa § 11 až § 15 zák. č. 171/2005 Z.z. sa nevzťahuje Správny poriadok, na ktoré(ho) porušenie žalobca rozsiahle v žalobe poukazuje.

K námietke žalobcu, že samotná novela zák. č. 478/2009 Z.z. je s najväčšou pravdepodobnosťou v rozpore s ústavou, s ústavným princípom právneho štátu a z neho vyplývajúcich princípov právnej istoty a legitímnych očakávaním krajský súd uviedol, že úlohou súdu v tomto konaní nie je vysloviť nesúlad všeobecne záväzných právnych predpisov s ústavou, na to slúžia iné právne inštitúty a nástroje a takúto činnosť je oprávnený vykonávať iba Ústavný súd SR. Prevádzkovatelia videohier boli v dostatočnom predstihu informovaní a oboznámení s pripravovanou právnou úpravou a mali o nej poznatky. Znenie § 37 zák. č. 478/2009 Z.z. bol v rámci legislatívneho procesu predložený dňa 08.07.2009 na medzirezortné pripomienkové konanie, v rámci ktorého neboli vznesené pripomienky k novo navrhovanej povinnosti prevádzkovateľov videohier uvedenej v § 37 ods. 1 písm. l/ zák. č. 478/2009 Z.z. Bolo na slobodnej vôli prevádzkovateľov videohier sa rozhodnúť či budú prevádzkovať videohry aj po novej právnej úprave alebo ukončia prevádzkovanie tohto druhu hazardných hier. Poukázal na nevyvrátiteľnú domnienku v zmysle § 2 zák. č. 1/1993 Z.z., že všetko čo bolo zverejnené v Zbierke zákonov sa dňom uverejnenia stalo známym každému, koho sa to týka.

II.

Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca a v prvom rade namietal nepreskúmateľnosť a nepresvedčivosť napadnutého rozsudku vzhľadom na absenciu právnych úvah, ktoré viedli krajský súd k vysloveniu jeho právnych záverov, pričom zároveň nijako neodôvodnil, prečo argumentáciu žalobcu (zrejme) považoval za irelevantnú.

Nesúhlasil so záverom krajského súdu o dôvodnosti postupu podľa § 36 ods. 2 písm. c) ZoHH s poukazom na argumentáciu uvedenú v žalobe, s ktorou sa krajský súd nevysporiadal. Trval na tom, že ak mu za podmienok stanovených na prevádzkovania hazardných hier bolo nekonaním štátu znemožnené pokračovať v prevádzkovaní tejto činnosti, zákonná odvodová povinnosť vzťahujúca sa na obdobie prerušenia (pozastavenia) prevádzkovania predstavuje pre neho sankciu ktorá je v rozpore so základnými princípmi spravodlivosti, právnej istoty, a sociálne a ekonomicky orientovanej trhovej ekonomiky.

Zastával názor, že na jeho prípad (neupravený výslovne v zákone) je potrebné analogicky aplikovať ust. § 37 ods. 8 a 9 ZoHH a vymerať odvody len za časť roka, kedy boli videohry v prevádzke, nie teda za obdobie, po nútenom ukončení prevádzky z dôvodu nesprávneho úradného postupu. Na tento účel je dôvodné požadovať postup správnych orgánov v zmysle čl. 152 ods. 4 Ústavy SR a vzhľadom na medzeru v právnej úprave ZoHH ex offio aplikovať tento zákon tak, aby neboli porušené ústavné práva žalobcu. Žalovaným použitý postup založený na striktnej aplikácii § 38 ods. 1 písm. l) ZoHH považuje za ústavne neakceptovateľné nepriame vyvlastnenie. Za rozhodujúce pre tento záver považoval to, že prevádzkovateľovi hazardných hier bolo zabránené v ich prevádzkovaní nesprávnym úradným postupom a táto skutočnosť by mala byť kľúčová pri posudzovaní spornej výšky odvodov. Zdôraznil, že nenamietal protiústavnosť zák. č. 478/2009 Z.z. ako to pochopil krajský súd, ale protiústavnosť jeho výkladu použitého na prejednávajúcu vec.

Namietal konštatovanie krajského súdu o tom, že žalobca prerušil prevádzkovanie hracích systémov z vlastného rozhodnutia, nakoľko on konal v zmysle zákonnej povinnosti stanovenej § 35 ods. 1 ZoHH ako aj všeobecnej prevenčnej povinnosti v zmysle § 415 OZ. V zmysle platnej právnej úpravy (§§ 30, 35 ZoHH, §§ 3, 5, 8 vyhlášky č. 641/2008 Z.z.) je prevádzkovateľ oprávnený prevádzkovať iba videotermíny, na ktorých je nainštalovaná schválená verzia softvéru, v prípade akejkoľvek nehody medzi schválenou a nainštalovanou verziou je povinný okamžite pozastaviť prevádzkovanie terminálu. S námietkami týkajúcimi sa zistenia preinštalovaných verzii sa krajský súd vôbec nevysporiadal, rovnako ani so skutočnosťou, že zo stanoviska TSÚ Piešťany vyplynulo, že kontrola zdrojového kódu bola vykonaná iba na štyroch termináloch, na ktorých bol nainštalovaný softvér rovnakej verzie, ako bola schválená (nie s typovým označením odlišujúcim sa pridaním znaku # či bodky za V.)

Rovnako spochybnil vyslovený záver krajského súdu, že pre rozhodovanie žalovaného boli jediné záväzné informácie poskytnuté Daňovým úradom Bratislava V. o výške záväzkov (ako výsledok výkonu dozoru nepreskúmateľný súdom), čo považuje za nelogické, nakoľko takýto postup by vylučoval kompetenciu žalovaného na rozhodovanie o výške odvodovej povinnosti podľa ZoHH a nakoniec je aj v rozpore s konaním žalovaného v prejednávanej veci. Bolo povinnosťou žalovaného zohľadniť námietky poukazujúce na nesprávny postup DÚ Bratislava V. a jeho dôsledky na rozhodnutie o právach a povinnostiach žalobcu.

Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

III.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 písm. a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnom konaní, a v zmysle § 1 písm. b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnom konaní.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho

súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c OSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je nutné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Základným poslaním správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní (čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky); ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím, či postupom orgánu verejnej správy ukrátená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

Podstatou konania v správnom súdnictve podľa druhej hlavy piatej časti OSP je preskúmať zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

IV.

V prejednávanej veci bolo úlohou krajského súdu postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP opätovne (po zrušení predchádzajúceho rozsudku 3S 73/2011-146 uznesením NS SR 7Sžf/321/2013 zo dňa 28.5.2015 pre nepreskúmateľnosť a nedostatočné odôvodnenie) preskúmať na základe žaloby zákonnosť rozhodnutia žalovaného č. MF/009762/2011-62 zo dňa 18.9.2012, ktorým bol zamietnutý rozklad žalobcu a bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie č. k. MF/025268/2010-622 zo dňa 12.11.2010 ktorým bol podľa § 36 ods. 2 písm. c) zák. č. 171/2005 Z.z. udelený predchádzajúci písomný súhlas na zrušenie vinkulácie - dočasné uvoľnenie finančnej zábezpeky a súčasný prevod finančných prostriedkov na účet príslušného daňového úradu z dôvodu porušenia povinnosti žalobcu ako prevádzkovateľa videohier v zmysle ust. § 37 ods. 1 písm. l zák. č. 171/2005 Z.z.

Podľa § 35 ods. 1 ZoHH, (1) prevádzkovateľ hazardnej hry je povinný počas celej doby platnosti licencie dodržiavať podmienky prevádzkovania hazardných hier ustanovené týmto zákonom, podmienky určené v licencií, ustanovenia bezpečnostného projektu, ustanovenia herného plánu a ostatné povinnosti ustanovené týmto zákonom. Zodpovednosti za porušenie tejto povinnosti sa nemôže zbaviť.

Podľa § 36 ods. 2 písm. c) ZoHH, finančnú zábezpeku musí žiadateľ uložiť na samostatný účet v banke alebo pobočke zahraničnej banky a musí byť počas celej doby platnosti licencie vinkulovaná v prospech ministerstva. Žiadateľ nesmie použiť na uloženie finančnej zábezpeky finančné prostriedky z pôžičiek, úverov alebo iných cudzích zdrojov. Vinkuláciu finančnej zábezpeky alebo jej časti možno zrušiť len s predchádzajúcim písomným súhlasom ministerstva, ak prevádzkovateľ hazardnej hry nemá vysporiadané všetky záväzky podľa odseku 1 a požiada o uvoľnenie finančnej zábezpeky; v tomto prípade ministerstvo rozhodne o použití finančnej zábezpeky a o tom, na vysporiadanie ktorých záväzkov bude finančná

zábezpeka použitá, pričom doklad o nevysporiadaných záväzkoch podľa odseku 1 vydá príslušný daňový úrad,

Podľa § 37 ods. 1 písm. l) ZoHH, prevádzkovateľ hazardnej hry je povinný odvádzať odvod, ktorého výška je pri videohrách za každý terminál vrátane terminálov prevádzkovaných na základe individuálnej licencie na prevádzkovanie hazardných hier v kasíne bez ohľadu na dobu jeho prevádzkovania počas kalendárneho roka 4 200 eur za kalendárny rok do štátneho rozpočtu a za každý takýto terminál 800 eur za kalendárny rok do rozpočtu obce, v ktorej sa nachádza terminál,

Podstatná časť odôvodnenia rozsudku krajského súdu pozostávala z reprodukovania obsahu podanej žaloby a obsahu administratívneho spisu, preukazujúceho priebeh správneho konania, pričom za rozhodujúce evidentne považoval tieto skutočnosti:

Žalobca ako držiteľ osvedčenia na prevádzkovanie terminálov a ďalších zariadení využívaných pri prevádzkovaní videohier, vydaného Technickým skúšobným ústavom (TSÚ) Piešťany, listom zo dňa 14.04.2010 adresovaným Ministerstvu financií SR označeným ako Pozastavenie prevádzkovania terminálových videohier - oznámenie oznámil, že: „Na základe konzultácie TSÚ Piešťany dňa 13.04.2010 bolo zistené, že v systéme videohier KAJOT GLT sú neschválené verzie software. Pretože bol konštatovaný nesúlad medzi deklaráciami dodávateľa, osvedčeniami na prevádzkovanie terminálov tohto systému so skutočnosťou, sme nútení Vám oznámiť, že dnešným dňom pozastavujeme prevádzkovanie systému videohier KAJOT GLT až do dôsledného preverenia týchto skutočností.“

Dňa 10.05.2010 zaslal TSÚ Piešťany Daňovému úradu (DÚ) Bratislava V Stanovisko TSÚ Piešťany na základe žiadosti o spoluprácu pri výkone dozoru u prevádzkovateľa videohier doručenej dňa 03.05.2010 v ktorom bolo uvedené, že dňa 06.05.2010 pracovníci TSÚ Piešťany, vykonali v spolupráci s pracovníkmi DÚ Bratislava V kontrolu a overenie systému videohier Kajot GLT a príslušných verzii softwaru v termináloch videohier využívaných v systéme u prevádzkovateľa A.M.AXON, spol. s.r.o. Bola vykonaná kontrola v užívateľskej aplikácii systému, kde v databáze prevádzkovateľa boli kontrolované nainštalované verzie softwarov v jednotlivých typoch a výrobných číslach terminálov a umiestnenie v reálnych prevádzkach a základe týchto zistení možno konštatovať zhodnosť používaných a overovaných softwarov hier v systéme videohier Kajot GLT u prevádzkovateľa A.M.AXON, spol. s.r.o. Bratislava a softwarov hier, na ktorých boli vykonané typové skúšky v TSÚ Piešťany, š.p.“ Z listu Daňového úradu Bratislava V zo dňa 13.05.2010 „Oznámenie výsledku kontroly“ adresovaného Daňovému riaditeľstvu SR vyplýva, že: „Na základe vyjadrenia TSÚ ktoré vám prikladáme konštatujeme, že verzie softwaru označené navyše bodkou a mriežkou sú totožné s overenými verziami v systéme videohier Kajot GLT na ktorých boli vykonané typové skúšky v TSÚ Piešťany, š.p.“

Žalobca dňa 31.05.2010 podal TSÚ Piešťany „Sťažnosť na postup pracovníkov TSÚ Piešťany pri odbornom posudzovaní“, ktorú dňa 31.05.2010 doručil na vedomie žalovanému.

Dňa 14.06.2010 obdržal žalovaný od TSÚ Piešťany „Odpoveď na sťažnosť na postup pracovníkov TSÚ Piešťany pri odbornom posudzovaní“ z ktorého okrem iného vyplýva, že: „Stanovisko k predmetnému problému bolo spracované na základe kontroly a porovnaní verzii hazardných hier v súčinnosti s požiadavkami kontrolných a dozorných orgánov a prejednané na rokovaní so zástupcami MF SR dňa 29.04.2010.

Žalovaný listom zo dňa 13.09.2010 zaslal Daňovému riaditeľstvu SR „Žiadosť o informáciu o ukončení dozoru vykonaného Daňovým úradom Bratislava V zameraného na technickú kontrolu u prevádzkovateľa A.M.AXON, spol. s.r.o., Bratislava, v ktorom žiadal predmetný dozor ukončiť v termíne do 24.09.2010. Daňový úrad Bratislava V listom zo dňa 27.9.2010 „Zaslanie informácie o ukončení dozoru zameraného na technickú kontrolu u prevádzkovateľa A.M.AXON, spol. s.r.o.“ oznámil, že dňa 22.09.2010 bol žalobca oboznámený o výsledku dozoru zameraného na technickú kontrolu terminálov systému KAJOT GLT zo dňa 06.05.2010 a v kópii mu boli odovzdané Oznámenie o výsledku kontroly č. 604/260/60184/10/Dans zo dňa 13.05.2010 a Stanovisko TSÚ Piešťany, š.p. č. 323/90/2010 zo dňa 10.05.2010. o prerokovaní výsledku dozoru zo dňa 22.09.2010, pracovníci DU BA V vypracovali Správu o výsledku dozoru č. 604/260/131668/2010, podpísanú zástupcom spoločnosti

A.M.AXON, s.r.o. p. E., čím boli splnené požiadavky zo strany MF SR.

Listom zo dňa 20.08.2010 žalovaný požiadal o vykonanie dohľadu Slovenskú národnú akreditačnú službu, Bratislava, pretože podľa vyjadrenia spoločnosti A.M.AXON, spol. s.r.o. verzia programu hazardnej hry uvedená v osvedčení o prevádzkyschopnosti terminálov KAJOT GLT nie je totožná s verziou programu hazardnej hry, nainštalovanými v týchto termináloch. Dňa 13.01.2011 žalovaný obdržal od Slovenskej národnej akreditačnej služby, Bratislava odpoveď na jeho list zo dňa 20.08.2010 v ktorom sa uvádza, že: „Na základe vykonaného mimoriadneho dohľadu a následných rokovaní v danej problematike je konštatovanie členov posudzovacej skupiny, že vykonané overenie predmetných terminálov KAJOT GLT je v súlade s akreditovanými certifikačnými postupmi.“

Dňa 26.04.2010 bol spísaná zápisnica z rokovania medzi Ministerstvom financií SR a žalobcom vo veci pozastavenia prevádzkovania videohier systému KAJOT GLT, KAJOT GLT2 a KAJOT GLT3. O pozastavení prevádzkovania informoval žalobca aj Daňové riaditeľstvo SR.

Listom Daňového úradu Bratislava V zo dňa 27.05.2010 bolo žalovanému oznámená výška nedoplatkov spoločnosti A.M.AXON, spol. s.r.o., Bratislava ktoré daňový úrad eviduje z prevádzkovania hazardných hier v zmysle zák. č. 171/2005 Z.z.

Žalobca dňa 19.08.2010 podal žalovanému Žiadosť o uvoľnenie a vrátenie finančnej zábezpeky, s uznaním povinnosti splatiť odvody do štátneho rozpočtu a rozpočtu obcí len za obdobie roka 2010, kedy videohry prevádzkoval. Žalobca sa zároveň domáhal toho, aby žalovaný prihliadol na fakt, že samotná novela zák. č. 171/2005 Z.z. je s najväčšou pravdepodobnosťou v rozpore s ústavným princípom právneho štátu a z neho vyplývajúcich princípov právnej istoty a legitímneho očakávania.

Dňa 13.10.2010 obdržal žalovaný Oznámenie výšky nedoplatkov a žiadosť o uvoľnenie finančnej zábezpeky k 30.09.2010 od daňového úradu zároveň mu bola oznámená výška nedoplatkov, ktorú eviduje z prevádzkovania hazardných hier v zmysle zák. č. 171/2005 Z.z.

Dňa 25.10.2010 žalobca požiadal žalovaného o odňatie individuálnej licencie na prevádzkovanie videohier. Ministerstvo financií SR vydalo dňa 19.11.2010 rozhodnutie č. 95137/2010-62 zo dňa 19.11.2010, ktorým rozhodlo o odňatí individuálnej licencie na prevádzkovanie videohier.

Na základe žiadosti žalobcu o uvoľnenie a vrátenie finančnej zábezpeky, žalovaný rozhodnutím zo dňa 12.11.2010 udelil podľa § 36 ods. 2 písm. c/ zák. č. 171/2005 Z.z. žalobcovi predchádzajúci súhlas na zrušenie vinkulácie - dočasné uvoľnenie finančnej zábezpeky z určeného účtu a súčasný prevod finančných prostriedkov na účet Daňového úradu Bratislava V. s tým, že finančné prostriedky tvoriace finančnú zábezpeku je prevádzkovateľ povinný doplniť na pôvodnú sumu 750.000 eur najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia. Svoje rozhodnutie zdôvodnil tým, že prevádzkovateľ má platnú individuálnu licenciu na prevádzkovanie videohier a nemá vysporiadané všetky záväzky podľa § 36 ods. 1 zák. č. 171/2005 Z.z. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca rozklad, ktorého dôvody sú totožné s podanou žalobou.

Rozhodnutím žalovaného zo dňa 04.02.2011 č. MF/009762/2011-62 rozklad žalobcu voči rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu zamietol s odôvodnením, že prvostupňové rozhodnutie bolo vydané na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu. Relevantnými skutočnosťami týkajúcimi sa uvoľnenia finančnej zábezpeky je výška záväzkov účastníka konania uvedená v oznámeniach správcu dane zo dňa 06.10.2010 a 12.11.2010, ktoré vzhľadom na to, že žalobca bol držiteľom platnej individuálnej licencie na prevádzkovanie videohier priamo súviselo so žiadosťou účastníka konania o uvoľnenie finančnej zábezpeky.

V.

V odvolaní žalovaný v prvom rade namietal, že krajský súd svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil, uviedol iba svoje závery bez právnej úvahy, s argumentáciou žalobcu sa nijako nevysporiadal.

V zmysle ustálenej judikatúry najvyššieho súdu pre posúdenie arbitrárnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku považoval odvolací súd za kľúčové zistenie, či spôsob, ktorým krajský súd odôvodnil svoje rozhodnutie, je ústavne a zákonne konformný. Inými slovami povedané, úlohou najvyššieho súdu bolo zistiť, či spôsob výkladu príslušných zákonných ustanovení, ktorým krajský súd zdôvodnil svoje rozhodnutie, vzhľadom na zistený skutkový stav, nie je svojvoľný (arbitrárny) alebo ústavne a zákonne neudržateľný pre zjavné pochybenia alebo omyly v posudzovaní obsahu aplikovanej právnej úpravy. Podľa ustálenej judikatúry všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje pre záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (napríklad IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 112/05).

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia v podstate len všeobecne a v zásade zhodne so žalovaným skonštatoval že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom nakoľko žalobca pozastavil prevádzkovanie predmetného systému videohier len na základe konzultácie s TSÚ, bez riadneho preukázania (tvrdeného) nesúladu vo verziách softvérov, v čase podania žiadosti mal žalobca platnú individuálnu licenciu a nemal vysporiadané odvody voči štátnemu rozpočtu a rozpočtu obcí a že v konaní bolo vydané rozhodnutie na základe riadne zisteného skutkového stavu.

Z pohľadu vyššieuvedených požiadaviek na odôvodnenie rozhodnutia však nelogicky absentuje vysporiadanie sa so základnou konkrétnou námietkou žalobcu (uvedenou v rozklade, žalobe aj odvolaní proti rozsudku), ktorou sa žalobca opakovane dožadoval vyhodnotenia svojho tvrdenia, že k pozastaveniu prevádzkovania videohier došlo z obavy možnosti porušenia zákona (§ 35 ZoHH) ktorého preverenia sa domáhal cestou oznámenia príslušným orgánom, a k pozastaveniu prevádzky a neskôr aj k žiadosti o odňatie licencie došlo z dôvodu, že príslušné orgány boli nečinné, resp. priebeh a výsledky vykonaného štátneho dozoru boli nedostatočné. V tejto súvislosti poukazoval (str. 6 a nasl. žaloby) na priebeh a výsledky technickej kontroly vykonanej Daňovým úradom Bratislava V. až 6.5.2010 t. j. tri týždne po pozastavení prevádzky, pričom je sporné uskutočnenie avizovanej kontroly centrálnej procesorovej stanice / servera, ako aj zákonnosť a úplnosť výsledkov vykonaného dohľadu.

Výslovené závery krajského súdu nemožno za daných okolností považovať za dostačujúce. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Kurti v. Turecko - rozsudok z 29. septembra 2005 č. 2507/02, Múčková v. Slovensko - rozsudok z 13. júna 2006 č. 21302/02), je jedným z princípov predstavujúcich neopomenuteľnú súčasť práva na spravodlivý proces aj povinnosť súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie, pričom sa musí vysporiadať s námietkami uplatnenými účastníkmi konania, a to spôsobom zodpovedajúcim ich závažnosti. Pokiaľ súd tejto zákonnej povinnosti nedostojí, a to jednak tým, že sa zistenými skutočnosťami alebo tvrdenými námietkami nezaobera vôbec, alebo sa s nimi vysporiada nedostatočným spôsobom, založí tým nepreskúmateľnosť svojho rozhodnutia. Takýto postup nemožno akceptovať, nakoľko by znamenal otvorenie cesty k ľubovôli v súdnom rozhodovaní a znamenal by porušenie práva na spravodlivý proces (čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky).

Procesným právom účastníka konania odzrkadľujúcim aj jeho právo na spravodlivý súdny proces je právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, čo je priamo vyjadrené v povinnosti súdu odôvodniť rozsudok spôsobom upraveným v ustanovení § 157 ods. 2 OSP (v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (k tomu pozri bližšie napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 236/06

ako aj rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva Ruiz Torija v. Španielsko z 9. decembra 1994, Hiro Balani v. Španielsko z 9. decembra 1994, či Georgidias v. Grécko z 29. mája 1997).

Krajský súd v Bratislave v preskúmvanej veci podľa zhora uvedených ústavných článkov, zákonných ustanovení a zásad nepostupoval. Zároveň opomenul, že v zmysle čl. 142 ods. 1 Ústava je úlohou všeobecného súdu podávať výklad zákonov, resp. právnych noriem nachádzajúcich sa v zákonoch, pričom mu predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Keďže napadnutý rozsudok krajského súdu vôbec neobsahuje právne posúdenie veci, nakoľko právne závery krajského súdu v rozsudku absentujú, resp. sú absolútne nedostatočné, je napadnuté rozhodnutie krajského súdu nepresvedčivé a nepreskúmateľné.

Ďalej treba zdôrazniť, že nie je možné, aby sa krajský súd odmietol zaoberať námietkami ohľadom priebehu a výsledkov vykonaného dozoru (s odkazom na to, že sa jedná o osobitné konania), ak preukázateľne predstavovali jeden z rozhodujúcich podkladov pre vydanie rozhodnutia žalovaného.

VI.

Opísaným postupom krajský súd spôsobil pochybnosť o zákonnosti a vecnej správnosti svojho rozhodnutia a zaťažil svoje rozhodnutie vadou, ktorá mala za následok porušenie práva žalovaného na spravodlivý proces (§ 157 ods. 2 posledná veta OSP v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 2 a § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

V ďalšom konaní krajského súdu, výsledkom ktorého má byť rozsudok spĺňajúci požiadavky na všetky zákonom vyžadované obsahové aj formálne náležitosti, bude v prvom rade úlohou krajského súdu vyriešiť otázku, či je dôvodné tvrdenie žalobcu, že k pozastaveniu a neskôr k ukončeniu prevádzky terminálov a ďalších zariadení využívaných pri prevádzkovaní videohier z dôvodu podozrenia z nespĺňania podmienok § 35 ZoHH, došlo v konečnom dôsledku kvôli žalobcom tvrdenej nečinnosti resp. v konaní namietaných pochybení v procesnom postupe žalovaného a Daňového úradu Bratislava V, ako dozorného orgánu. V prípade, ak by sa táto skutočnosť preukázala, bolo by dôvodné žiadať od krajského súdu, aby sa vysporiadal s požiadavkou žalobcu na ústavne konformný výklad ust. § 37 ods. 1 písm. l) ZoHH v nadväznosti na ust. čl. 152 ods. 4 Ústavy SR.

V novom rozhodnutí vo veci bude rozhodnuté aj o trovách doterajšieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.